א א מיי' פי"ג מהל' פסה"מ הלכה א:

ב ב מיי' שם פי"ז הלכה ט:

למה לי אי למידק מינה הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול · כגון לאכול חצי זית שירים ולאכול חצי זית קומץ, דמצטרפין: **הא שמעת מינה** · דלא מצטרפין דקתני רישא דבר שדרכו לאכול לאו, שאין דרכו לאכול לא: **אי לאכול ולהקטיר** · כלומר הא גופיה איצטריך לאשמועינן דאין אכילה והקטרה מצטרפין: **הא מדיוקא דרישא שמעת מינה** · ט) מדדייק מרישא דבר שאין דרכו לאכול אם חשב לאכול חצי זית שירים וחצי זית קומץ למחר לא הויא מחשבה, כל שכן י) דלאכול חצי זית שירים ולהקטיר חצי זית קומץ דאין מצטרפין: **דהשתא ומה אכילות לא מצטרפות** · הואיל וחדא מהן אכילה היא בקומץ, אכילה והקטרה מיבעיא דאין מצטרפין: **איצטריך** · לאשמועינן דאין אכילה והקטרה מצטרפין: **ס"ד אמינא התם** · היכא דחשב לאכול חצי זית שירים וחצי זית קומץ לא מצטרפין משום דלאו כי אורחיה חשב בקומץ אבל לאכול ולהקטיר בשיריים כי אורחיה חשבו, אימא לצטרף, קא משמע לן:

*הא תו למה לי לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול קמ"ל דמצטרף אמר ליה (דסיפא) שמעת מינה (דקתני כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר פסול הא כחצי זית למחר וכחצי זית למחר פיגול) לאכול ולהקטיר (ההיא נמי קמ"ל) מדיוקא דרישא שמעת מינה דהשתא מה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול אמרת לא מצטרף, לאכול ולהקטיר מיבעיא אין, לאכול ולהקטיר איצטריכא ליה ס"ד אמינא התם הוא דלא כי אורחיה קמחשב אבל הכא דבהאי כי אורחיה קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב, אימא לצטרף, קמ"ל:

הקומץ את המנחה· לעיל בסוף פרק קמא (דף יג') דייק מדרבי יהודה דלא תני או כזית דלא מצי למידק מהכא דהכא לא איצטריך למיתני או כזית כיון דתנא בפ' קמא: **קמ"ל** דבהאי מודה· והא דבעי למימר בסמוך דר' יוסי דלא כר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר לא דמי דהכא קומץ המנחה חשיב עבודה שלמה כיון שאין כוללה בה בלבונה כדמוכח בסוף פירקין לקמן וכך פירש בקונטרס בסמוך:

הדרן עלך כל המנחות

דקדוק שפירשו ה"ר מאיר וה"ר שמואל בנו זצ"ל:

ח) יוקימנא לן דאותן שירים אסורין באכילה ולא הוו מותרים הוי קומץ מפגל ולא הוו פסולים לגמרי הנך דבמנחה לא חשב עליהם, ואכן חוזר למקומן הוא לא מלי ט) לאמורי בפיגול דהא לא קרב המתיר כמצותו אבל היכא דחסרי מי איכא הואיל ולא אתעבד קלא לא חשיב פסול וכמו שקרב המתיר כמצותו דמי ויכול לקבעו בפיגול בהקטרת קומץ שלא חשב בשעת הקטרה לאכול שיריים למחר אם בהו פיגול בשיריים או דלמא הואיל יא) אסורין באכילה הוי כמחשב לאכול דבר שאין דרכו לאכול: **ולאפוקינהו מידי מעילה** · דהא קדשי קדשים מועלין בכל הזבח קודם זריקה אבל משנזרק הדם יב) אימורים לגבוה והבשר לכהנים ואין מעילה אלא באימורין שהן חלק המזבח והבשר אין בו מעילה וגבי מנחה נמי קודם הקטרה יג) מעילה אפי' בשירים ולאחר הקטרה אין מעילה בשירים כדתנן בפרק חטאת העוף (מעילה דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו, קרב הקומץ חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטמא ואין מועלים בשירים, וקא מיבעיא לנו מהו דתיהוי כך הקטרה יד) דומה לגמר הקטורות למפקע שירים מידי מעילה: **אפי' לר' עקיבא דאמר זריקה מועלת** · דתנן (שם דף ו:) בשר קדשי קדשים וכו' ר"ע אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא דזריקת דם מועלת ליה לקבעו בפיגול ולהוציאו מידי מעילה אע"פ שאינה מתירתו באכילה: **התם דבר אחר** · שאני, דבאימורין גופייהו ליכא שום פסול: **אפי' לר' אליעזר** · דפליג אדרבי עקיבא: **הנך דמינה** לא דתנן הקומץ כו' זה הכלל כו' עד פיגול וחייבים עליו כרת · דאם חשב באחת מן העבודות להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר או לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר פיגול וחייבין עליו כרת ותני ר' חייא במתניתיה הקומץ את המנחה לאכול שיריה למחר פיגול אבל לאכול כזית משיריה למחר לא קתני מ"ש לא תני כזית משיריה והא אכתי לא חסרו שירים עד לאחר קמיצה דאי חסרו קודם קמיצה הויא לה מנחה פסולה ואינה נקמצת כלל ומאי טעמא לא תני או כזית משיריה למחר: **לאו כגון דאיפרשי מינאי** דחסרו שיריים אחר קמיצה · וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי ובהולך והקטרה לא מיתני 'או כזית משיריה למחר' דהא כבר חסרו להו ולא הוי מצי למיתני 'הריני מולך או מקטיר על מנת לאכול שיריה למחר' דהא שירים וכזית משיריים חדא מילתא היא ולא איפרתי ליה 'כזית' דהא חסרו להו אחר קמיצה וקמו להו אכזית הלכך בקמיצה נמי לא קתני 'או כזית' הכי גרסינן בקמיצה נמי לא תני או כזית ול"ג בשיריה: **הא מני ר' אליעזר היא וכו'** · ה"נ וכיון דבקומץ לא מיתני ליה 'או כזית' בשירים נמי לא תני 'או כזית' כלומר כיון דלא מצי למיתני 'להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר' דמחשבה דכזית קומץ לאו כלום הוא ולא מפגלין [illegible] הלכך בשירים נמי לא תני 'או כזית' באחת מכל ד' העבודות ולא משום טו) [illegible] שירים דהא לא מיירי רבי חייא [illegible] שירים והוה ליה למיתנא בקמיצה ובמתן כלי ובהולך ובהקטרה 'על מנת לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר' אלא משום דלא מיתני ליה גבי קומץ 'או כזית מקומצו למחר' הלכך בשירים נמי לא תני 'או כזית': **אמר ליה אביי** · הא דלא תני רבי חייא 'או כזית' לא כדאמרת כגון דחסרו שירים אלא שירים איפכא בעיניה והאי דלא קתני כזית רבי חייא בשירים משום דסבר כר"א דאמר עד שיקריב את כולו הלכך נמי במחשב אכזית לא הוי פיגול עד שיהא מחשב אכוליה קומץ וכיון דבקומץ לא מיתני ליה 'או כזית' בשירים נמי לא תני ולעולם לא חסרו השירים ומשום הכי תנא סיפא פיגול וחייבין עליו כרת הואיל ולא חסרו השירים אבל היכא דחסרו איצטריך דלא מהניא להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול: **ור' אליעזר אומר עד שיקריב את כולו** · דהואיל וסתם כליל בעינן שיהא הכל קרב הכא נמי סבר לא הוי פיגול עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ והאי דאמר הריני קומץ ע"מ להקטיר כזית מן הקומץ או ע"מ לאכול כזית משיריה למחר לא הוי פיגול: **אי ר' אליעזר סוף** · אך בברייתא דר' חייא אמאי קתני בה להקטיר קומצה למחר פיגול: יז) (סיפא) דכתיב במילואים 'אשה הוא' דמשמע שלם: **הנך דאיכא גוזלי** · דלא יצאו והכי נמי הני דלא נטמאו כשירות דמהניא להו זריקה שבדם הזבח (דמילואים): **אלא מעתה ליה דאמר זריקה מועלת ליוצא** · דהרי הזבח מעלייה לכל ענייניה ומה שהקטיר נפסל בשר לאכול וטעון בו נמי פיגול דקתני הכא הך דאיכא גוזלי כשרים הזריקה מהניא ליוצא יח): **ודאמר נפרסה לא** · דהיינו חסרו שירים יט) אלמא כרב הונא דאמר כי חסרו שירים אפילו ר"ע מודה דלא מהניא הקטרה לא להתיר ולא למיקבע בפיגול ול"ש רבי אליעזר: ע"כ הוא בלחם הפנים כתיב *אבל כ) ארבעה לא תהוה הכי משום דקאמר מאן שמעת ליה דאמר זריקה מועלת ליוצא וכו' ובלחם הפנים ליכא זריקת דם: **מי קתני** בהדיא הא יצאת הך דאיכא גוזלי כשרות למידק דר"ע היא כא): אבל יצאת לא אמרינן הך דאיכא גוזלי כשרות אלא הכל פסולות ור' אליעזר היא ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני יצאת ולא כב) נפרסה והא דקתני נפרסה וכו' ולעולם לא כרב הונא אלא כדרבה דאמר הקטרה מהניא נמי לחוסרון ואליבא דר"ע לחוד: עד כאן הדקדוק שפירש ה"ר שמואל ואביו ה"ר מאיר:

הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי בזה שהוא פיגול וחייבין עליו כרת, להקטיר לבונתה למחר ג) רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליו כרת אמרו לו ד) מה שינה זה מן הזבח? אמר להן שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה: **גמ'** למה לי למיתנא מודה רבי יוסי בזו? משום דקא בעי למיתנא סיפא להקטיר לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת מהו דתימא טעמא דר' יוסי משום דקסבר *אין מפגלין בחצי מתיר ואפי' רישא נמי קמ"ל

הקומץ · רבי יוסי אומר כו' · טעמא מפרש בגמ': פס כ) אינה זה מן הזבח · שחשבו ע"מ להקטיר איסוריו למחר פיגול: **אינה מן המנחה** · מפרש בגמ': **גמ'** אין מפגלין בחצי מתיר · שאם חשב לעבוד למחר עבודת חצי מתיר כג) הוא דפליג ר' יוסי: *)ארבעה לא ד"ק

שיטה מקובצת

ח"ל מפרש [לעיל] אם הדריהו תרן לאמר אלא שלא הקטיר לאורך כל כך כי התם אלא כ"ם מנחה שעד המפרש תרגום דהכא גבי הראית: א) דמפרש בריש שמעת מינה או לאכול ולהקטיר מדיוקא דרישא שמעת מינה השתא מה כ' וחשור נמחק: ג) מודה

ר"י כלומר אף ר"י דפליג בסיפא בהא מודה ובגמרא מפרש טעמא: ג) ר"י אומר פסול ואין בו כרת מפורש בגמרא [illegible]

[illegible]